ร่างพระราชบัญญัติการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ
พ.ศ. ....
(นางรัดเกล้า อินทวงศ์ สุวรรณศีรี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

☑ **เป็นร่างการเงิน** ☐ **ไม่เป็นร่างการเงิน**

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

โดยที่การพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ทำให้มีการใช้สารเคมีในการผลิตทางอุตสาหกรรม การเกษตร และการบริการต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการปล่อยสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมตลอดเวลา พื้นที่หลายแห่งจึงกลายเป็นแหล่งกำเนิดและแหล่งรองรับสารมลพิษ ทั้งในรูปของมลพิษทางอากาศ น้ำเสีย มลพิษในดิน และของเสียอันตรายอื่น ๆ ปัญหาดังกล่าวได้มีความรุนแรงและส่งผลกระทบทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อสุขภาพของมนุษย์ สิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ และความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และก่อความเสียหายอย่างกว้างขวางต่อสังคม เศรษฐกิจ ความสงบสุข และความมั่นคงของประเทศโดยรวม กฎหมายและกลไกการจัดการสิ่งแวดล้อมของประเทศที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ยังคงเน้นการใช้มาตรการกำกับและควบคุมที่ปลายทางเป็นหลัก การตรากฎหมายเพื่อพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษจึงเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยให้ภาครัฐมีฐานข้อมูลสารมลพิษและสารเคมีที่ครอบคลุมและเป็นระบบ อันจะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพและความเข้มแข็งแก่หน่วยงานของรัฐในการประเมินสถานการณ์ปัญหามลพิษได้อย่างถูกต้อง มีข้อมูลที่ดีเพื่อประกอบการวางแผนการป้องกันสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และสามารถจัดการปัญหาตั้งแต่ต้นทางได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งเป็นการรับรองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการคุ้มครอง ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรการดังกล่าวยังจะช่วยให้ภาคเอกชนสามารถตรวจสอบระบบและกระบวนการผลิตของตนให้รัดกุม ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินกิจการและการแข่งขันทางการค้าในระยะยาว อีกทั้งเป็นเครื่องมือหนึ่งในการลดความเสี่ยงภัยจากสารมลพิษและสารเคมีตกค้างในสิ่งแวดล้อม ตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ซึ่งประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2548 และเป็นไปตามหลักการของปฏิญญาริโอว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการ 21 เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535

โดยร่างพระราชบัญญัติการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ พ.ศ. .... มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่หมวด 3 ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา 2)

2. กำหนดบทนิยามคำว่า “สิ่งแวดล้อม” “สารมลพิษ” “บัญชีรายชื่อสารมลพิษและสารเคมี” “ชื่อเฉพาะของสารเคมี” “ชื่อกลุ่มสารเคมี” “แหล่งกำเนิดมลพิษ” “รายงาน” “ผู้มีหน้าที่รายงานข้อมูล”

“สารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน” “การปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม” “ตัวกลางทางสิ่งแวดล้อม” “การเคลื่อนย้ายสารมลพิษและสารเคมี” “ผลิต” “นำเข้า” “ส่งออก” “มีไว้ในครอบครอง” “ความลับทางการค้า” “หน่วยงานภาครัฐ” “หน่วยงานที่กำกับดูแล” “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” “องค์กรภาคประชาสังคม” “คณะกรรมการ” “อธิบดี” และ “รัฐมนตรี” ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 3)

3. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกประกาศ ระเบียบ (ร่างมาตรา 4)

4. กำหนดให้มีคณะกรรมการการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ องค์ประกอบการแต่งตั้งและการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง หน้าที่และอำนาจ การทำคำสั่งทางปกครองและการประชุมของคณะกรรมการ การแต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการหรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการ (หมวด 1 คณะกรรมการการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ ร่างมาตรา 5 ถึงร่างมาตรา 12)

5. กำหนดให้รัฐมนตรีมีหน้าที่และอำนาจออกประกาศโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการและให้กรมควบคุมมลพิษทบทวนประกาศโดยเสนอผลการพิจารณาพร้อมความเห็นต่อรัฐมนตรี โดยรัฐมนตรีจะต้องเสนอผลการทบทวนพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการ และในส่วนของการกำหนดบัญชีรายชื่อสารมลพิษและสารเคมี เกณฑ์ปริมาณการผลิต การมีไว้ในครอบครอง การปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม การเคลื่อนย้าย และลักษณะสารมลพิษและสารเคมีที่กำหนด ให้พิจารณาและคำนึงถึงแนวทางการจัดการสารเคมีระหว่างประเทศเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม สถานการณ์ด้านการผลิต การใช้และการเก็บรักษาสารเคมี รวมทั้งคุณสมบัติและการแพร่กระจายหรือรั่วไหล เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์และการดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี สะอาด และปลอดภัยต่อสุขภาพด้วย กรณีการออกประกาศเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ก่อนการจัดทำ ปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติม หรือยกเลิกประกาศต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียอย่างทั่วถึงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด และนำข้อมูลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นมาพิจารณาประกอบ พร้อมจัดทำคำชี้แจงและเหตุผลเผยแพร่ต่อสาธารณชนผ่านระบบเทคโนโลยีสนเทศของหน่วยงาน ส่วนผู้ผลิต มีไว้ในครอบครอง ปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม หรือเคลื่อนย้ายซึ่งสารมลพิษสารเคมีที่ในบัญชีรายชื่อสารมลพิษและสารเคมีตามปริมาณและประกอบกิจการตามประเภทและขนาดที่ประกาศกำหนด ให้เป็นผู้มีหน้าที่รายงานตามพระราชบัญญัตินี้ กรณีผู้มีหน้าที่รายงานข้อมูล ต้องรายงานชนิดและปริมาณการผลิต การมีไว้ในครอบครอง การปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม และการเคลื่อนย้ายสารมลพิษและสารเคมีของแต่ละแหล่งกำเนิดมลพิษตามบัญชีรายชื่อที่กำหนดต่อหน่วยงานที่กำกับดูแล และให้หน่วยงานนั้นมีหน้าที่รวบรวมตรวจสอบและรายงานต่อกรมควบคุมมลพิษ กรณีผู้รายงานซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลไม่จัดส่งรายงาน หรือจัดส่งรายงานที่มีข้อมูลไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้หน่วยงานที่กำกับดูแลมีอำนาจสั่งให้ผู้รายงานนั้นจัดส่งรายงาน แก้ไขเพิ่มเติมข้อมูลในรายงาน หรือจัดส่งข้อมูลให้ถูกต้องและครบถ้วนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง กรณีผู้รายงานซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐไม่จัดส่งรายงาน หรือจัดส่งไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้หน่วยงานที่กำกับดูแลแจ้งให้หน่วยงานของรัฐนั้นจัดส่งรายงาน แก้ไขเพิ่มเติมข้อมูล หรือจัดส่งข้อมูลให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด หากหน่วยงานของรัฐไม่สามารถดำเนินการตามที่กำหนด ให้ขอขยายระยะเวลาต่อหน่วยงานที่กำกับดูแลพร้อมระบุเหตุผลและระยะเวลาที่จะขอขยาย โดยหน่วยงานที่กำกับดูแลมีอำนาจขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนด กรณีที่ผู้รายงานไม่ประสงค์ให้เปิดเผยชื่อเฉพาะของ

สารเคมี หรือปริมาณการมีไว้ในครอบครองของตนเนื่องจากเป็นความลับทางการค้า ให้แจ้งคัดค้านต่อคณะกรรมการพร้อมคำชี้แจงและเหตุผล โดยให้ผู้คัดค้านมีภาระการพิสูจน์ตามเหตุผลที่กล่าวอ้าง ซึ่งในระหว่างการพิจารณาคำคัดค้านผู้รายงานมีหน้าที่ต้องรายงานข้อมูลสารมลพิษและสารเคมี แต่ให้กรมควบคุมมลพิษเผยแพร่ชื่อกลุ่มสารเคมีแทนชื่อเฉพาะของสารเคมีดังกล่าวต่อสาธารณชน โดยคณะกรรมการต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำคัดค้าน และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด เมื่อมีเหตุจำเป็นเพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยหรือความปลอดภัยของสาธารณชน ให้อธิบดีมีอำนาจเปิดเผยข้อมูลชื่อเฉพาะของสารเคมีหรือปริมาณการมีไว้ในครอบครองที่เป็นความลับทางการค้าต่อหน่วยงานหรือองค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเหตุจำเป็นดังกล่าว โดยไม่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้า โดยให้ผู้ที่ได้ความลับทางการค้านั้นไปมีหน้าที่ดูแลรักษาความลับทางการค้านั้น นอกจากนี้ หน่วยงานที่กำกับดูแลผู้มีหน้าที่รายงานข้อมูล ต้องจัดส่งทะเบียนรายชื่อของแหล่งกำเนิดมลพิษให้แก่กรมควบคุมมลพิษอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบจัดส่งข้อมูลสำหรับปีที่ผ่านมาของการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองซึ่งสารมลพิษและสารเคมีในบัญชีรายชื่อสารมลพิษและสารเคมีที่กำหนด ให้แก่กรมควบคุมมลพิษอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งตามที่กำหนด (หมวด 2 การรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ ร่างมาตรา 13 ถึงร่างมาตรา 24)

6. ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีหน้าที่ออกประกาศกำหนดประเภทและขนาดของแหล่งกำเนิดสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน และกำหนดหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบการประเมินชนิดและปริมาณการปล่อยสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบการประเมินชนิดและปริมาณการปล่อยสารมลพิษนั้นในเขตพื้นที่ของตนในกรณีที่การปล่อยสารมลพิษตามวรรคหนึ่งเป็นกิจกรรมที่ไม่มีหน่วยงานของรัฐเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง และให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมิน ทำรายงานการประเมินส่งให้กรมควบคุมมลพิษอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งตามระยะเวลาที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนด โดยหากไม่จัดส่งรายงานหรือจัดส่งรายงานไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้กรมควบคุมมลพิษมีหนังสือแจ้งให้หน่วยงานนั้นจัดส่งหรือแก้ไขเพิ่มเติมข้อมูล หรือจัดส่งข้อมูลให้ถูกต้องและครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด หากหน่วยงานนั้นไม่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อกรมควบคุมมลพิษก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว โดยกรมควบคุมมลพิษมีอำนาจขยายระยะเวลาออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว (หมวด 3 การประเมินปริมาณสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน ร่างมาตรา 25 ถึงร่างมาตรา 27)

7. กำหนดให้มีฐานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการรายงานข้อมูล การเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน และการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณชน และกำหนดหน้าที่และอำนาจของกรมควบคุมมลพิษ (หมวด 4 การจัดทำฐานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ ร่างมาตรา 28 ถึงร่างมาตรา 29)

8. กำหนดให้บุคคลมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษและสารเคมีที่อยู่ในความครอบครองของกรมควบคุมมลพิษโดยสะดวก รวดเร็ว และไม่เสียค่าใช้จ่ายเว้นแต่เป็นความลับทางการค้า และให้กรมควบคุมมลพิษมีหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษและสารเคมีซึ่งเกิดขึ้นในปีที่ผ่านมา รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลย้อนหลังของทุกปีโดยเผยแพร่ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือช่องทางอื่น และต้องมีองค์ประกอบของข้อมูลตามที่กำหนดด้วย (หมวด 5 การเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณชน ร่างมาตรา 30 ถึงร่างมาตรา 31)

9. กำหนดหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อผู้ขออนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขหรือกฎหมายอื่นไม่ปฏิบัติหรือละเลยการจัดทำรายงานตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต ไม่ต่ออายุใบอนุญาต รวมทั้งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตการประกอบกิจการนั้นได้ การอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขหรือกฎหมายอื่นมาใช้บังคับโดยอนุโลม (หมวด 6 หน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่างมาตรา 32 ถึงร่างมาตรา 33)

10. กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือจัดทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสาร ข้อมูล หรือหลักฐานที่จำเป็น เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยรายชื่อผู้มีหน้าที่รายงานข้อมูล หรือหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบการประเมินที่ไม่จัดส่งรายงานหรือข้อมูลตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือจัดส่งข้อมูลที่เป็นเท็จหรือไม่ครบถ้วน ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมควบคุมมลพิษและหน่วยงานที่กำกับดูแลตลอดระยะเวลาที่ยังไม่มีการจัดส่งรายงานให้ถูกต้องหรือครบถ้วน (หมวด 7 พนักงานเจ้าหน้าที่ ร่างมาตรา 34 ถึงร่างมาตรา 36)

11. กำหนดให้ผู้ที่ไม่รายงานข้อมูล หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของหน่วยงานที่กำกับดูแล มีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง และผู้ที่ไม่มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งคำชี้แจงเอกสาร ข้อมูล หรือหลักฐานตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเรียก ให้มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท (หมวด 8 บทกำหนดโทษ ส่วนที่ 1 มาตรการปรับเป็นพินัย ร่างมาตรา 37 ถึงร่างมาตรา 38)

12. กำหนดให้ผู้ที่รายงานข้อมูล หรือจัดส่งคำชี้แจงหรือชี้แจงด้วยวาจาด้วยข้อมูลที่เป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือกรณีที่บุคคลนั้นมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการ และละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย (หมวด 8 บทกำหนดโทษ ส่วนที่ 2 โทษอาญา ร่างมาตรา 39 ถึงร่างมาตรา 40)

13. กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษในวาระเริ่มแรก และให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นกรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการ ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ข้าราชการของกรมควบคุมมลพิษจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมออกประกาศให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และสำหรับกรณีที่เป็นการออกประกาศบริเวณพื้นที่ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการรายงานการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ ประกาศบริเวณพื้นที่ให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศภายในห้าปีนับแต่วันที่

พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ และการออกประกาศกำหนดประเภทและขนาดของแหล่งกำเนิดสารมลพิษซึ่งไม่มีแหล่งกำเนิดแน่นอน และกำหนดหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการประเมินชนิดและปริมาณการปล่อยสารมลพิษ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ (บทเฉพาะกาล ร่างมาตรา 41 ถึงร่างมาตรา 43)

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

1.1 สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.2 กรมควบคุมมลพิษ

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

2.1 สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2.2 สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม

2.3 สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

2.4 สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

2.5 สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

2.6 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

2.7 กรุงเทพมหานคร

2.8 เมืองพัทยา

2.9 สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย

2.10 สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย

2.11 สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย

2.12 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2.13 สมาพันธ์การขนส่งทางบกแห่งประเทศไทย

2.14 สมาคมและมูลนิธิที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป

ประชาชน

ประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายบังคับให้มีการรายงานข้อมูลการปล่อยและการเคลื่อนย้ายสารมลพิษ (PRTR) เพื่อให้ภาครัฐมีฐานข้อมูลที่ครอบคลุมในการจัดการปัญหามลพิษตั้งแต่ต้นทาง

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิเข้าถึงข้อมูลการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้โดยสะดวกและไม่เสียค่าใช้จ่าย และมาตรการนี้เพียงพอและเหมาะสมต่อการรับรองสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมของประชาชนหรือไม่

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้ผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ครอบครองสารเคมีและสารมลพิษ ต้องจัดทำรายงานประเมินปริมาณสารมลพิษที่ปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และการกำหนดดังกล่าวเป็นการสร้างภาระแก่ภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการเกินสมควรหรือไม่

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการเปิดช่องให้ผู้ประกอบการสามารถคัดค้านการเปิดเผยชื่อเฉพาะของสารเคมี หรือปริมาณการครอบครองได้ หากพิสูจน์ได้ว่าเป็นความลับทางการค้า (โดยจะเปิดเผยเป็นกลุ่มสารเคมีแทน) และท่านคิดว่ากลไกนี้มีความสมดุลระหว่างการคุ้มครองสิทธิทางธุรกิจและสิทธิการรับรู้ของสาธารณชนหรือไม่

5. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) นำข้อมูลการปล่อยสารมลพิษไปใช้ประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาต และให้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถไม่ออกใบอนุญาต ไม่ต่ออายุ พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพได้ หากผู้ประกอบการไม่จัดทำรายงานตามกฎหมายนี้

6. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดอัตราโทษปรับเป็นพินัย หากเกิดกรณีที่มีการไม่รายงานข้อมูลหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง มีโทษปรับเป็นพินัยตั้งแต่ 200,000 ถึง 1,000,000 บาท และปรับเพิ่มอีกไม่เกินวันละ 50,000 บาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง อัตราค่าปรับนี้มีความเหมาะสมและได้สัดส่วนหรือไม่

7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดมาตรการลงโทษอาญา สำหรับการรายงานข้อมูลอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริง มีโทษอาญา คือ จำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับตั้งแต่ 500,000 ถึง 5,000,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มีความเหมาะสมหรือไม่

8. ท่านคิดว่าปัจจุบันมีปัญหาเกี่ยวกับการปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษหรือไม่ อย่างไร และการเสนอให้มีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร

9. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

หากท่านประสงค์แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม สามารถส่งข้อมูลได้ที่
Section77.4@parliament.go.th